

بررسی خصوصیات فیزیکوشیمیایی و رئولوژیکی خمیر و نان حاصل از خلوط آرد گندم و تریتیکاله

حمود فروزان‌تبار^۱، مهدی کدیور^۱، احمد ارزانی^۲ و بهمن بهرامی^۱

چکیده

تریتیکاله غله جدیدی است که از طریق دو رنگ‌گیری بین گندم و چاودار ایجاد شده و از آن می‌توان برای غنی‌سازی و اصلاح فعالیت آنزیمی آرد گندم جهت تهیه نان استفاده نمود. در این تحقیق ابتدا خصوصیات فیزیکی و شیمیایی دو رقم تریتیکاله مورنو و سورنتو به همراه سه رقم گندم روشن، قدس و مهدوی مورد بررسی قرار گرفت. سپس تاثیر جایگزین نمودن مقادیر ۵ و ۱۰ درصد از آرد ارقام تریتیکاله به جای آرد ارقام گندم بر روی خصوصیات رئولوژیکی خمیر و بافت نان حاصل ارزیابی شد. نتایج آزمون‌های فیزیکی و شیمیایی نشان داد که ژنوتیپ‌های تریتیکاله در مقایسه با گندم‌های مورد مطالعه، وزن هکتولیت^۱، بازدهی آرد، شاخص گلوتن و درصد آمیلوز پایین‌تر و در مقابل درصد خاکستر و فعالیت آلفا آمیلازی بالاتری دارند. نتایج آزمون فارینوگرافی نشان داد که در اثر جایگزینی آرد تریتیکاله به جای آرد گندم، میزان جذب آب خمیر کم شده و درجه نرم شدن خمیر افزایش یافته و در مجموع خصوصیات رئولوژیکی خمیر اندکی ضعیف می‌شود. نتایج آزمون بیاتی نان، نشان داد که با جایگزینی آرد تریتیکاله به جای آرد گندم میزان بیاتی نان حاصل افزایش می‌یابد. در مجموع از میان نان‌های تهیه شده از اختلاط آردهای گندم و تریتیکاله، نان حاوی ۹۵ درصد آرد روشن و ۵ درصد آرد مورنو دارای کمترین میزان بیاتی بود و حتی در مقایسه با نان‌های تهیه شده از آرد گندم قدس و آرد گندم مهدوی میزان بیاتی کمتری داشت. بنابراین می‌توان اختلاط ۹۵ درصد آرد روشن و ۵ درصد آرد مورنو را به عنوان اختلاط بهینه انتخاب نمود.

واژه‌های کلیدی: تریتیکاله، فارینوگراف، بیاتی، نان تافتون

مقدمه

همزمان با آغاز هزاره سوم میلادی و با توجه به جمعیت شش میلیاردی دنیا و رشد روز افزون آن به خصوص در کشورهای در حال توسعه، افزایش

۱- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد، استادیار و مدیر آزمایشگاه‌های گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان
۲- استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

تولید محصولات کشاورزی به منظور تامین نیازهای غذایی مردم از اولویت خاصی برخوردار است. از آنجا که غلات از منابع غذایی ارزان قیمت و مطلوب برای تامین انرژی و پروتئین می‌باشند، تلاش‌های زیادی در زمینه ایجاد غلات جدید با عملکرد بیشتر صورت گرفته است که تنها نمونه موفق آن تاکنون تریتیکاله بوده است [۲۰]. این غله جدید که در اثر ترکیب ژنوم-های گندم (جنس تریتیکوم) به عنوان والد مادری و چاودار (جنس سکاله) به عنوان والد پدری بوجود آمده است، از یک سو دارای خصوصیات مطلوب چاودار از جمله رشد سریع، مقاومت در مقابل سرما و امراض و بیماری‌های گیاهی و قابلیت تولید در اراضی فقیر و کم بازده و از سوی دیگر دارای خصوصیات برتر کیفی و زراعی گندم از قبیل پتانسیل عملکرد بالا و کیفیت مطلوب دانه می‌باشد [۸ و ۲۵]. به علاوه در مقایسه با گندم مقدار پروتئین، اسیدهای آمینه ضروری، مواد معدنی و فیبر رژیمی محلول بیشتری داشته و بنابراین از لحاظ ارزش غذایی برگندم برتری دارد [۱۲ و ۱۵].

بیش از ۳۰ سال است که تریتیکاله به صورت تجاری در دنیا تولید می‌گردد و هر سال به سطح زیر کشت آن افزوده می‌شود، به طوری که سطح زیر کشت آن از ۱/۰۹ میلیون هکتار در سال ۱۹۸۶، به ۲/۴۴ میلیون هکتار در سال ۱۹۹۲ با میزان تولید ۶ میلیون تن و به ۳ میلیون هکتار در سال ۲۰۰۲ با تولید ۱۰/۳ میلیون تن رسید [۸ و ۱۸]. در حال حاضر کشورهای اصلی تولیدکننده تریتیکاله لهستان، روسیه، آمریکا، آلمان، استرالیا و برزیل می‌باشند [۲۵].

تاکنون مطالعات فراوانی به منظور استفاده از تریتیکاله برای تهیه نان صورت گرفته است که نشان می‌دهند کیفیت نانی که به طور کامل از آرد تریتیکاله تهیه شده است، حتی پس از اعمال اصلاحات در فرایند تهیه خمیر، به دلیل کمیت و کیفیت نامناسب گلوتن، فعالیت‌های آمیلولیتیکی و پروتئولیتیکی بالا و مقدار فراوان گروه‌های سولفیدریلی، معمولاً پایین‌تر از نان گندم است [۱۱ و ۲۲]. به همین لحاظ به منظور بهبود کیفیت نانوایی تریتیکاله دو راهکار اصلی شامل استفاده از مواد بهبود دهنده و اختلاط با آرد گندم به کار می‌رود [۲۳].

پتانسیل تریتیکاله به عنوان جایگزین جزیی و یا کامل گندم برای تهیه انواع نان توسط محققان زیادی مورد بررسی قرار گرفته است. آنرو و جنکینز (۱۹۶۴) و رونی (۱۹۶۹) گزارش کردند که جایگزینی آرد تریتیکاله تا حد ۳۰ تا ۴۰ درصد با آرد گندم بر روی حجم و خصوصیات داخلی نان اثر سوء محسوس نداشته و باعث تولید نان قابل قبولی می‌گردد [۶، ۱۲ و ۲۴]. واجو و همکاران (۱۹۶۹) آرد تریتیکاله را با آرد یک رقم گندم اسپانیایی مخلوط کرده و بالاترین حجم نان و بهترین خصوصیات نان را با اختلاط ۲۰:۸۰ آرد تریتیکاله و گندم بدست آوردند. آنها به این نتیجه رسیدند که اثر بهبود دهندگی آرد تریتیکاله ناشی از فعالیت آلفا آمیلازی بالای آن است که فعالیت پایین آلفا آمیلازی در آرد گندم را جبران می‌نماید [۱۲]. سگوچی و همکاران (۱۹۹۹) با بررسی خصوصیات نانوایی پنج رقم معمول تریتیکاله در اختلاط با آردهای گندم سخت قرمز بهاره دریافتند زمانی که ۱۸/۳ درصد آرد تریتیکاله با آرد گندم مخلوط شود، نانی با بالاترین حجم ویژه بدست می‌آید که دلیل آن احتمالاً فعالیت آمیلازی بالاتر در آرد تریتیکاله نسبت به آرد گندم است که با استدلال واجو مطابقت دارد [۱۹].

لورنز (۱۹۷۴) برای حفظ مزیت مقدار پروتئین بیشتر دانه تریتیکاله نسبت به گندم، از آرد دانه و سبوس تریتیکاله به جای آرد سفید

استفاده کرد. وی گزارش کرد که نان تهیه شده از ۱۰۰ درصد آرد دانه و سبوس تریپتیکاله رضایت بخش نیست. آنگاه نان‌هایی با مخلوط کردن ۱۰ تا ۵۰ درصد آرد دانه و سبوس تریپتیکاله با آرد سفید گندم تهیه کرد. نان‌هایی که تا ۳۰ درصد آرد دانه و سبوس تریپتیکاله را در برداشتند کاملاً قابل قبول بودند. به علاوه این نان‌ها مقدار پروتئین بیشتر و توازن اسیدهای آمینه بهتری نسبت به نان‌های تهیه شده از آرد گندم خالص داشتند [۱۱].

جونيجا و همکاران (۱۹۸۰) از آرد تریپتیکاله جهت تولید نوعی نان مسطح به نام چاپاتی^۲ استفاده کردند. آنها گزارش کردند که چاپاتی‌هایی که به طور کامل از آرد تریپتیکاله تهیه شده بود کیفیت پایینی داشتند. با اختلاط ۶۰ درصد آرد گندم و ۴۰ درصد آرد تریپتیکاله کیفیت چاپاتی بهبود یافت و پس از آن با استفاده از اختلاط ۴۰ درصد آرد گندم، ۴۰ درصد آرد تریپتیکاله و ۲۰ درصد آرد نخود کیفیت چاپاتی حاصل باز هم افزایش یافت. افزودن آرد نخود ارزش غذایی چاپاتی را نیز افزایش داد [۹].

تحقیقات پنا و همکاران (۱۹۹۱) و پنا و آمایا (۱۹۹۲) نشان داد که نان حاصل از مخلوط ۱:۱ آرد گندم و تریپتیکاله کیفیت مشابهی با نانی که تنها از گندم تهیه شده است، دارد [۶ و ۱۶]. همچنین نتایج تحقیق نعیم و همکاران (۲۰۰۲) نشان داد که اگرچه آرد تریپتیکاله خصوصیات نانوائی نسبتاً ضعیفی دارد، ولی می‌تواند تا حد ۵۰ درصد جهت تهیه نان جایگزین آرد گندم شود بدون آنکه اثر سویی بر کیفیت نان بگذارد. آنها به این نتیجه رسیدند که خواص رئولوژیکی و نانوائی مخلوط آرد گندم و تریپتیکاله ترکیبی غیرخطی از خواص رئولوژیکی و نانوائی آردهای تشکیل دهنده است که به مقدار و ترکیبات آردهای گندم و تریپتیکاله وابسته است [۱۵].

سالدیوار و همکاران (۲۰۰۴) آرد تریپتیکاله را با نسبت‌های ۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد جایگزین آرد گندم کرده و جهت تولید تورتیلا^۳ مورد استفاده قرار دادند. نتایج نشان داد که آرد تریپتیکاله می‌تواند تا ۵۰ درصد جایگزین آرد گندم شود، بی‌آنکه اثر سویی در بافت، رنگ و طعم تورتیلا ایجاد کند. آنها همچنین گزارش کردند که برای تهیه تورتیلا قابل قبول از مخلوط حاوی ۷۵ درصد آرد تریپتیکاله و ۲۵ درصد آرد گندم و نیز آرد تریپتیکاله ۱۰۰ درصد، بایستی به ترتیب ۱ درصد و حداقل ۲ درصد گلوتن فعال^۳ به فرمولاسیون افزوده شود [۱۸]. توهور و همکاران (۲۰۰۵) با بررسی خاصیت نانوائی ارقام تریپتیکاله زمستانه کشت شده در استونی دریافتند که بسیاری از ارقام تریپتیکاله هگزاپلوئید می‌توانند تا حد ۷۰ درصد با آرد گندم مخلوط شده و جهت تولید نان مورد استفاده قرار گیرند [۲۱].

دوگزاستاکیس و همکاران (۲۰۰۲) آردهای لوپین، سویا و تریپتیکاله را با نسبت‌های ۵ و ۱۰ درصد جایگزین آرد گندم نموده و اثرات آن را روی خواص رئولوژیکی و کیفی خمیر و نان مورد بررسی قرار دادند. آنها دریافتند که افزودن آردهای لوپین و سویا باعث تضعیف ساختار سه بعدی گلوتن می‌شود. بدین منوال که حجم نان کاهش یافته و روی سایر خواص

۱- Chapati
۲- Tortilla
۳- Vital gluten

کیفی نان مثل تردی اثر منفی دارد. ضمن اینکه باعث تیره شدن رنگ سطح نان و زردتر شدن رنگ مغز نان می‌شود. در حالی که با جایگزینی آرد تریتیکاله، حجم نان افزایش می‌یابد. چون ساختار گلوتن گندم بوسیله گلوتن تریتیکاله تقویت می‌شود [۶].

هم اکنون در برخی کشورهای جهان به ویژه لهستان از آرد تریتیکاله برای تهیه نان استفاده می‌شود [۲۵]. علاوه بر نان، از تریتیکاله برای تهیه کیک، شیرینی، فرآورده‌های صبحانه‌ای اکستروود شده، محصولات پستا، مالت و آجیو، و کنسانتره پروتئینی نیز می‌توان استفاده نمود [۱۲]. از آنجا که کشت ارقام مختلف تریتیکاله در ایران هنوز در مرحله آزمایشی است، هدف این پژوهش، بررسی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی تریتیکاله در قیاس با گندم و تاثیر جایگزینی آن در دو سطح ۵ و ۱۰ درصد به جای آرد گندم بر روی خصوصیات رئولوژیکی خمیر و بیاتی نان حاصل است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در کارگاه علوم و صنایع غذایی و آزمایشگاه‌های گروه علوم و صنایع غذایی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. بخشی از آزمون‌ها نیز در آزمایشگاه رئولوژی پژوهشکده غله و نان تهران و آزمایشگاه غلات دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز انجام گرفت.

تهیه ارقام گندم و تریتیکاله و روش آسیاب آنها

در این تحقیق سه رقم گندم روشن، قدس و مهدوی و دو رقم تریتیکاله مورنو و سورنتو از گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان و سیلوی مرکز پشتیبانی کشاورزی اصفهان واقع در ناحیه علویچه تهیه شد. سپس ارقام تهیه شده به طور جداگانه با آسیاب چکشی موجود در کارگاه علوم و صنایع غذایی آسیاب گردید.

آزمون‌های فیزیکی

بر روی دانه‌های ارقام گندم و تریتیکاله آزمون‌های فیزیکی شامل اندازه‌گیری وزن هزار دانه، وزن هکتولیتتر، چگالی نسبی دانه، سختی دانه و بازدهی آرد انجام شد.

آزمون‌های شیمیایی

بر روی آرد ارقام گندم و تریتیکاله آزمون‌های اندازه‌گیری رطوبت، خاکستر، پروتئین، شاخص حلالیت نیتروژن، گلوتن مرطوب، شاخص گلوتن، عدد زنی، عدد فالینگ و گلوپتاتین بر طبق روش‌های مصوب AACC انجام شد [۳]. همچنین اندازه‌گیری آسیب دیدگی نشاسته مطابق با روش غیرآنزیمی سریع مک درموت (۱۹۸۰)، اندازه‌گیری میزان آمیلوز بر طبق روش ویلیامز و همکاران (۱۹۷۰) و اندازه‌گیری مقدار گروه‌های سولفیدریل مطابق روش بوریدگ و همکاران (۱۹۷۴) انجام گرفت [۵، ۱۴ و ۲۷].

آزمون فارینوگرافی خمیر

میزان جذب آب و خصوصیات رئولوژیکی خمیر آرد ارقام گندم و تریتیکاله با استفاده از روش مصوب AACC به شماره ۲۱-۵۴ و دستگاه فارینوگراف تعیین گردید [۳]. ضمن اینکه در این مرحله آرد ارقام تریتیکاله در دو

سطح ۵ و ۱۰ درصد جایگزین آرد ارقام گندم شد و بر روی اختلاط‌های بدست آمده نیز آزمون فارینوگرافی انجام گرفت.

روش تهیه خمیر، پخت نان و بسته‌بندی

فرمولاسیون کلی تهیه خمیر بر مبنای ۱۰۰ واحد آرد گندم، ۵ و ۱۰ درصد آرد تریتیکاله، ۶۵ تا ۷۰ درصد آب، ۲ درصد نمک، ۱/۵ درصد مخمر و ۱/۵ درصد شکر بود. برای تهیه خمیر از روش مستقیم استفاده گردید. در این روش، آرد و سایر مواد اولیه درون مخلوطکن ریخته شد و عمل اختلاط تا فرم گرفتن کامل خمیر ادامه یافت. سپس خمیر تهیه شده به مدت ۱/۵ ساعت در انکوباتور تخمیر که درجه حرارت آن قبلاً به ۳۰ تا ۳۲ درجه سانتی‌گراد رسیده است، قرار داده شد تا عمل تخمیر صورت گیرد. پس از طی زمان مورد نظر، خمیر تهیه شده از انکوباتور بیرون آورده شد و به چانه‌های ۱۰۰ تا ۱۵۰ گرمی تقسیم گردید. چانه‌ها مجدداً به مدت ۱۰ دقیقه در انکوباتور تخمیر قرار گرفتند و آنگاه چانه‌ها پهن و آماده پخت شد. عملیات پخت در تنور صنعتی در دمای ۲۴۹ تا ۲۸۹ درجه سانتی‌گراد به مدت ۸۰ ثانیه صورت گرفت. نان‌های تافتون تهیه شده پس از سرد کردن در کیسه‌های پلی‌اتیلنی به ابعاد ۲۵ × ۳۵ بسته‌بندی گردید.

آزمون بیاتی نان

آزمون بیاتی نان با استفاده از تست پانکچر^۱ و به کمک دستگاه اینستران انجام شد. نحوه انجام تست پانکچر بدین ترتیب بود که ابتدا یک پروب استوانه‌ای شکل روی دستگاه نصب و سپس دستگاه کالیبره گردید. نمونه مورد آزمایش (یک قطعه مربع یا مستطیل شکل نان) بعد از تعیین ضخامت بوسیله کولیس در جایگاه مخصوص روی دستگاه قرار داده شد. با روشن نمودن دستگاه پروب استوانه‌ای شکل با قطر معین (۱/۲۷ سانتی‌متر) به داخل نمونه نفوذ کرد. سپس دستگاه با رسم یک منحنی میزان نیروی مورد نیاز برای نفوذ پروب به داخل نان را نشان داد. هر چه نان به سمت بیاتی پیش رفته بود، این عدد بیشتر بود. سپس به کمک فرمول زیر میزان بیاتی نان محاسبه گردید.

$$S = \frac{F}{\pi DT}$$

S = حداکثر تنش برشی (بر حسب گرم بر سانتی‌متر مربع)

F = نیرویی که اعمال می‌شود (بر حسب گرم)

D = قطر پروب (بر حسب سانتی‌متر)

T = ضخامت نمونه (بر حسب سانتی‌متر)

در این تحقیق ارزیابی نان از نقطه نظر بیاتی در چهار مرحله مشتمل بر بلافاصله پس از پخت (زمان صفر)، ۲۴ ساعت، ۴۸ ساعت و ۷۲ ساعت پس از پخت انجام گردید. ضمن اینکه نان‌ها پس از پخت در کیسه‌های پلی‌اتیلنی و در درجه حرارت اتاق و شرایط معمول نگهداری می‌شد.

روش آماری تحلیل داده‌ها

در این تحقیق تجزیه و تحلیل نتایج مربوط به خصوصیات فیزیکی و شیمیایی ارقام گندم و تریتیکاله در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. در مورد آزمون بیاتی، از طرح کرت‌های دو بار خرد شده استفاده گردید. برای مقایسه میانگین تیمارها از آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در سطح احتمال ۵ درصد استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS و MSTATC انجام گرفت.

نتایج و بحث

آزمون‌های فیزیکی

جدول ۱ نتایج آزمون‌های فیزیکی انجام شده بر روی دانه‌های سه رقم گندم روشن، قدس و مهدوی و دو رقم تریتیکاله مورنو و سورنتو را نشان می‌دهد. همان طور که در این جدول مشاهده می‌شود، وزن هکتولیترا و بازدهی آرد هر دو رقم تریتیکاله کمتر از ارقام گندم مورد مطالعه بوده است که با نتایج بسیاری از محققان از جمله ولش و لورنز (۱۹۷۴) و مکری و همکاران (۱۹۸۶) همخوانی دارد [۱۳ و ۲۶]. علت این امر وجود خصوصیات مرفولوژیکی نامطلوب نظیر چروکیدگی، شکاف عمیق طولی و بلندی در دانه‌های تریتیکاله است. همچنین گندم رقم قدس بیشترین و تریتیکاله رقم سورنتو کمترین سختی دانه را داشته‌اند. بر اساس نظریه استنورت و کینگزود (۱۹۷۷) تفاوت در سختی دانه‌ها به علت اختلاف در پیوستگی زمینه پروتئینی است [۱۷].

جدول ۱- نتایج آزمون‌های فیزیکی بر روی دانه‌های ارقام گندم و تریتیکاله مورد مطالعه

رقم	وزن هزار دانه (گرم)	وزن هکتولیترا* (کیلوگرم بر هکتولیترا)	چگالی نسبی* دانه	سختی دانه* (گرم بر میلی‌متر مربع)	بازدهی آرد (درصد)
روشن	۴۹/۲۶ ^b	۸۰/۹۱ ^a	۱/۳۷ ^b	۱۴۸/۸۹ ^c	۶۹/۲۱
قدس	۳۸/۱۴ ^c	۷۸/۶۶ ^{ab}	۱/۴۲ ^a	۲۸۱/۶۵ ^a	۷۲/۳۱
مهدوی	۵۰/۴۲ ^a	۷۷/۷۷ ^{bc}	۱/۴۰ ^{ab}	۲۱۲/۴۲ ^b	۶۶/۵۴
مورنو	۳۷/۵۰ ^d	۷۶/۲۷ ^{bc}	۱/۴۲ ^a	۲۱۴/۳۷ ^b	۶۲/۲۴
سورنتو	۳۸/۰۹ ^c	۷۵/۳۷ ^c	۱/۴۲ ^a	۱۲۱/۷۴ ^d	۶۲/۶۰

در هر ستون، تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک با آزمون LSD در سطح ۵٪ معنی‌دار است.

* اعداد حاصل سه تکرار می‌باشند.

** بدون تکرار

آزمون‌های شیمیایی

جدول ۲ نتایج آزمون‌های شیمیایی انجام شده بر روی آرد ارقام گندم و تریتیکاله مورد بررسی را نشان می‌دهد. همان گونه که در این جدول مشاهده می‌شود، میزان رطوبت آردهای کامل حاصل از ارقام گندم و تریتیکاله در محدوده ۴/۷ تا ۵/۸ درصد بوده است. از آنجا که حداکثر رطوبت آرد برای نگهداری ۱۴/۵ درصد است، بنابراین میزان رطوبت آرد ارقام گندم و تریتیکاله مورد بررسی در حد قابل نگهداری می‌باشد. به علاوه مشاهده می‌گردد که درصد خاکستر آرد

ارقام تریتیکاله به طور معنی‌داری بیشتر از آرد ارقام گندم مورد بررسی بوده، که با گزارشات هابر و همکاران (۱۹۷۶) و سید و مک‌دونالد (۱۹۷۴) همخوانی دارد. علت این امر را می‌توان به میزان مواد معدنی بیشتر دانه‌های تریتیکاله در مقایسه با گندم نسبت داد [۷ و ۲۰].

نتایج اندازه‌گیری گلوتن مرطوب نشان داد که کمیت گلوتن آرد ارقام روشن و مورنو زیاد، آرد رقم قدس متوسط و آرد ارقام مهدوی و سورنتو کم بوده است. نتایج اندازه‌گیری شاخص گلوتن نشان داد که کیفیت گلوتن آرد ارقام گندم روشن، قدس و مهدوی خوب، تریتیکاله رقم مورنو متوسط و تریتیکاله رقم سورنتو بسیار ضعیف می‌باشد. به علاوه مشاهده شد که شاخص گلوتن آرد ارقام تریتیکاله به طور معنی‌داری کمتر از آرد ارقام گندم بوده است. بنابراین کیفیت گلوتن آردهای تریتیکاله پایین‌تر از آردهای گندم است، که این امر یکی از دلایل خاصیت نانوایی ضعیف آردهای تریتیکاله می‌باشد. مکری و همکاران (۱۹۸۶) نیز با بررسی عوامل موثر بر خاصیت نانوایی چهار رقم تریتیکاله هگزاپلوئید ثانویه گزارش کردند که یکی از دلایل خاصیت نانوایی ضعیف آردهای تریتیکاله کیفیت نامطلوب پروتئین تریتیکاله است [۱۳]. نتایج اندازه‌گیری عدد زلنی نشان داد که عدد زلنی مربوط به آرد ارقام روشن و قدس متوسط و آرد ارقام مهدوی، مورنو و سورنتو ضعیف بوده است. با توجه به تحقیقات انجام شده در ایران،

جدول ۲- نتایج آزمون‌های شیمیایی بر روی آرد ارقام گندم و تریپتیکاله مورد مطالعه

رقم	رطوبت* (درصد)	خاکستر* (درصد)	پروتئین** (درصد)	شاخص حلالیت نیترژن** (درصد)	گلوتن مرطوب** (درصد)	شاخص گلوتن** (درصد)	عددزنی* (میلی- لیتر)	عدد فالینگ** (ثانیه)	گلوتاتیون* (میلی‌لیتر N ید ۰/۰۰۵)	آسیب دیدگی* نشاسته (واحد فراند)	آمیلوز** (درصد)	سولفیدریل*** (میلی‌مول بر گرم)
روشن	c	b	a	c	a	b	a	a	a	a	b	۱/۳۹
قدس	ab	c	b	b	b	c	b	c	ab	ab	a	۱/۰۰
مهدوی	ab	bc	d	b	c	a	d	b	b	c	ab	۱/۴۴
مورنو	a	a	a	b	b	d	c	d	b	b	c	۱/۴۱
سورنتو	b	a	c	a	d	e	e	e	a	b	d	۲/۱۶

در هر ستون، تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک با آزمون LSD در سطح ۵٪ معنی‌دار است.
* اعداد حاصل سه تکرار می‌باشند.
** اعداد حاصل دو تکرار می‌باشند.
*** بدون تکرار

آردی که دارای عدد زنی بیش از ۱۸ میلی‌لیتر باشد برای تولید نان‌های سنتی ایرانی مناسب می‌باشد. در سایر تحقیقات عدد زنی بالای ۳۰ میلی‌لیتر برای تولید نان حجیم مناسب گزارش شده است [۲]. بنابراین طبق نتایج بدست آمده برای این آزمون، تنها آرد ارقام روشن و قدس از لحاظ عدد زنی برای تولید نان‌های مسطح مناسب می‌باشند و هیچ یک از نمونه‌های آرد برای تولید نان حجیم مناسب نیستند.

نتایج اندازه‌گیری عدد فالینگ نشان داد که فعالیت آلفا آمیلازی ارقام تریتیکاله به طور معنی‌داری بیشتر از ارقام گندم بوده است که با نتایج سایر محققان از جمله لورنز (۱۹۷۴)، مکری و همکاران (۱۹۸۶)، سگوچی و همکاران (۱۹۹۹) و سالدیوار و همکاران (۲۰۰۴) مطابقت دارد [۱۱، ۱۳ و ۱۹]. تریتیکاله این ویژگی را از والد چاودار خود به ارث برده است. وجود این ویژگی در تریتیکاله یکی از دلایل خاصیت نانوایی پایین آن می‌باشد، زیرا فعالیت بالای آلفا آمیلاز در زمان تهیه نان، نشاسته را بیش از اندازه تبدیل به دکسترین می‌کند. این پدیده، ظرفیت جذب آب آرد را کاهش داده و در نهایت بر بافت نان اثر نامطلوب می‌گذارد [۱۱ و ۱۲]. با توجه به اینکه اکثر آردهای گندم ایران از نظر فعالیت آلفا آمیلازی در سطح پایینی می‌باشند [۱]، بنابراین می‌توان با افزودن درصد مناسبی از آرد تریتیکاله، فعالیت آلفا آمیلازی آرد گندم را اصلاح نمود.

نتایج اندازه‌گیری محتوای آمیلوز آرد نشان داد که محتوای آمیلوز آرد هر دو رقم تریتیکاله به طور معنی‌داری کمتر از آرد ارقام گندم بوده است، که با یافته‌های کلاسن و هیل (۱۹۷۱) و برری و همکاران (۱۹۷۱) مطابقت دارد [۴ و ۱۰].

نتایج اندازه‌گیری گلوپتاتین و گروه‌های سولفیدریل نشان داد که آرد تریتیکاله سورنتو دارای بیشترین مقدار گلوپتاتین و گروه‌های سولفیدریل در بین ارقام مورد مطالعه بوده است. بالا بودن میزان گلوپتاتین و گروه‌های سولفیدریل در آرد تریتیکاله سورنتو نسبت به سایر ارقام مورد مطالعه می‌تواند از دلایل اصلی کیفیت نامناسب گلوپتین آن و نیز مقاومت بسیار پایین خمیر آن در برابر اختلاط طی آزمون فارینوگرافی باشد.

آزمون فارینوگرافی

نتایج این آزمون به صورت خلاصه در جدول ۳ آورده شده است. همان طور که در این جدول مشاهده می‌شود، آردهای تریتیکاله در مقایسه با آردهای گندم درصد جذب آب کمتری داشته‌اند که با گزارشات تسن و همکاران (۱۹۷۳) و هابر و همکاران (۱۹۷۶) همخوانی دارد [۷ و ۲۳]. به علاوه آرد ارقام تریتیکاله در قیاس با آرد ارقام گندم زمان توسعه و پایداری کمتری داشته است. اکثر محققان دلیل اصلی این پدیده را به کمیت و کیفیت نامناسب گلوپتین تریتیکاله نسبت داده‌اند. در این تحقیق نیز با توجه به نتایج آزمون شاخص گلوپتین مشاهده شد که کیفیت گلوپتین آرد ارقام تریتیکاله پایین‌تر از آرد ارقام گندم می‌باشد. به علاوه آرد تریتیکاله دارای عوامل احیا کننده و پروتئازهای بیشتری نسبت به آرد گندم است که می‌تواند ساختار ضعیف خمیر تریتیکاله را بیش از پیش تضعیف کرده و در نتیجه زمان توسعه و پایداری خمیر تریتیکاله را کاهش دهد. همچنین آردهای تریتیکاله در مقایسه با آردهای گندم درجه نرم شدن و شاخص تحمل به اختلاط بسیار بالاتری داشتند، که نشان می‌دهد خمیر تریتیکاله ساختار بسیار ضعیفی دارد به طوری که نمی‌تواند یک شبکه گلوپتینی قوی برای نگهداری و به دام انداختن گازها در طی تخمیر و پخت تشکیل دهد. نتایج

بدست آمده با یافته‌های تسن و همکاران (۱۹۷۳)، هابر و همکاران (۱۹۷۶)، مگری و همکاران (۱۹۸۶) و سگوچی و همکاران (۱۹۹۹) مطابقت دارد [۷، ۱۳، ۱۹، و ۲۳]. در مجموع با توجه به نتایج آزمون فارینوگرافی می‌توان نتیجه گرفت که در بین سه رقم گندم مورد مطالعه، گندم رقم روشن و از میان دو رقم تریتیکاله مورد بررسی، تریتیکاله رقم مورنو از خصوصیات رئولوژیکی و کیفیت نانوایی بهتری برخوردار می‌باشند.

جدول ۳- خلاصه نتایج آزمون فارینوگرافی انجام شده بر روی آرد ارقام گندم وتریتیکاله و اختلاط حاصل از آنها

شاخص تحمل به اختلاط (برابندر)	درجه نرم شدن پس از ۲۰ دقیقه (برابندر)	درجه نرم شدن پس از ۱۰ دقیقه (برابندر)	زمان افت (دقیقه)	زمان مقاومت (دقیقه)	زمان توسعه (دقیقه)	زمان رسیدن (دقیقه)	جذب آب (درصد)	نوع آرد
۲۱۵	۲۶۵	۲۲۵	۲/۶	۱/۵	۱/۵	۱/۱	۵۷	مورنو
۲۹۰	۳۲۵	۲۹۵	۱/۶	۰/۶	۱/۳	۱	۵۵/۸	سورنتو
۸۰	۸۰	۶۰	۵/۱	۳/۴	۳	۱/۷	۶۰/۷	روشن
۸۰	۹۵	۶۵	۴/۸	۳	۲/۶	۱/۸	۶۰/۴	روشن (۹۵٪) + مورنو (۵٪)
۸۰	۱۰۵	۷۰	۴/۷	۲/۷	۳	۲	۶۰	روشن (۹۵٪) + سورنتو (۵٪)
۸۰	۱۰۵	۶۵	۵	۲/۸	۳	۲/۲	۵۹/۸	روشن (۹۰٪) + مورنو (۱۰٪)
۸۰	۱۲۵	۷۵	۴/۷	۲/۶	۳	۲/۱	۵۹/۷	روشن (۹۰٪) + سورنتو (۱۰٪)
۱۳۰	۲۱۰	۱۴۰	۳/۵	۲/۳	۲/۲	۱/۲	۶۲/۶	قدس
۱۳۰	۲۱۰	۱۴۰	۳/۷	۲/۲	۲/۵	۱/۵	۶۲/۲	قدس (۹۵٪) + مورنو (۵٪)
۱۴۵	۲۲۰	۱۵۵	۳/۲	۱/۷	۲/۲	۱/۵	۶۲/۱	قدس (۹۵٪) + سورنتو (۵٪)
۱۴۵	۲۱۵	۱۵۵	۳/۵	۲	۲/۵	۱/۵	۶۱/۹	قدس (۹۰٪) + مورنو (۱۰٪)
۱۶۰	۲۴۰	۱۷۰	۳/۲	۱/۷	۲/۲	۱/۵	۶۱/۷	قدس (۹۰٪) + سورنتو (۱۰٪)
۱۱۰	۱۶۰	۱۱۰	۳/۳	۲/۲	۲/۳	۱/۱	۵۸/۲	مهدوی
۱۲۰	۱۶۵	۱۲۰	۳/۲	۲/۱	۲	۱/۱	۵۷/۸	مهدوی (۹۵٪) + مورنو (۵٪)
۱۲۵	۱۷۵	۱۳۰	۳/۳	۲	۲	۱/۳	۵۷/۳	مهدوی (۹۵٪) + سورنتو (۵٪)
۱۲۵	۱۸۰	۱۳۵	۳/۱	۲	۲	۱/۱	۵۷/۲	مهدوی (۹۰٪) + مورنو (۱۰٪)
۱۳۵	۱۸۰	۱۴۰	۳/۳	۲	۲	۱/۳	۵۶/۸	مهدوی (۹۰٪) + سورنتو (۱۰٪)

در مورد اختلاط حاصل از آردهای گندم و تریٹیکاله، همانطور که در جدول ۳ مشاهده می‌گردد، با جایگزینی آرد تریٹیکاله و افزایش درصد آن از ۵ به ۱۰ درصد، مقاومت خمیر اندکی کاهش می‌یابد. دوگزاستاکیس و همکاران (۲۰۰۲) نیز آرد تریٹیکاله را در دو سطح ۵ و ۱۰ درصد جایگزین آرد گندم نموده و کاهش مقاومت خمیر را مشاهده کردند [۶]. علت این امر را با توجه به نتایج آزمون شاخص گلوتن، می‌توان به کیفیت پایین‌تر گلوتن آردهای تریٹیکاله در قیاس با آردهای گندم نسبت داد. به علاوه با جایگزینی آرد تریٹیکاله به جای آرد گندم درجه نرم شدن خمیر و شاخص تحمل به اختلاط، نسبت به نمونه شاهد اندکی افزایش یافت که با نتایج دوگزاستاکیس و همکاران مطابقت دارد. نکته دیگری که با توجه به جدول ۳ می‌توان به آن پی برد این است که در یک سطح جایگزینی برابر، آرد تریٹیکاله سورنتو بیش از آرد تریٹیکاله مورنو باعث کاهش زمان مقاومت خمیر و افزایش درجه نرم شدن خمیر می‌شود. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در یک سطح جایگزینی، آرد تریٹیکاله سورنتو بیش از آرد تریٹیکاله مورنو باعث تضعیف خصوصیات رئولوژیکی و نانوایی خمیر می‌شود. علت این امر را با توجه به نتایج آزمون‌های شیمیایی، می‌توان به کمیت و کیفیت پایین‌تر گلوتن تریٹیکاله سورنتو در مقایسه با تریٹیکاله مورنو نسبت داد.

آزمون بیاتی نان

نتایج تجزیه واریانس مربوط به مقاومت برشی بافت نان در آزمون بیاتی، در جدول ۴ ارائه شده است. این جدول نشان می‌دهد که نان‌های تهیه شده از ارقام مختلف گندم اختلاف بسیار معنی‌داری از لحاظ بیاتی داشته‌اند. به علاوه جایگزینی آرد تریٹیکاله و مدت زمان نگهداری نیز بر مقاومت برشی بافت نان تاثیر بسیار معنی‌دار داشته است. همچنین کلیه اثرات متقابل بین تیمارهای آزمایشی بر مقاومت برشی بافت نان معنی‌دار بوده است. به عبارت دیگر روند تغییرات مقاومت برشی برای سطوح یک تیمار در سطح تیمار دیگر متفاوت بوده است.

جدول ۴- تجزیه واریانس مقاومت برشی بافت نان در تیمارهای جایگزینی آرد تریٹیکاله

به جای آرد گندم و زمان‌های مختلف نگهداری تریٹیکاله		
میانگین مربعات	درجه آزادی	منبع تغییر
۱۶۷۱۵۲۴/۳۰***	۲	ارقام مختلف گندم (w)
۵۰/۸۲	۲	خطای a
۱۵۲۲۹۷/۷۰***	۵	سطوح جایگزینی آردهای تریٹیکاله (t)
۱۰۳۸/۹۱***	۱۰	w × t
۲۳/۰۰	۱۵	خطای b
۸۱۵۶۱۰۹/۰۰***	۳	مدت زمان نگهداری (d)
۲۰۳۳۰/۳۳***	۶	w × d
۵۵۴/۹۱***	۱۵	t × d
۸۴/۹۵**	۳۰	w × t × d

**=تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد ($P < ۰/۰۱$)
 ***=تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۰/۱ درصد ($P < ۰/۰۰۱$)

با توجه به جدول ۵ مشاهده می‌گردد که در یک زمان، نان حاصل از آرد روشن دارای کمترین و نان تهیه شده از آرد مهدوی دارای بیشترین میزان مقاومت برشی بوده است. علت این امر با توجه به نتایج آزمون‌های شیمیایی و فارینوگرافی می‌تواند آن باشد که در بین سه آرد گندم مورد آزمون، آرد روشن دارای بالاترین میزان گلوتن است درحالی که آرد مهدوی کمترین میزان گلوتن و درصد جذب آب را دارا می‌باشد.

جدول ۵- مقایسه میانگین آثار متقابل ارقام مختلف گندم و زمان‌های مختلف نگهداری بر مقاومت برشی بافت نان

مقاومت برشی (گرم بر سانتی‌متر مربع)				رقم گندم
۷۲	۴۸	۲۴	صفر	
۲۱۴۸/۹۳ ^c	۱۷۰۵/۵۸ ^g	۱۳۶۷/۷۴ ^j	۱۱۵۷/۷۲ ^l	روشن
۲۴۷۲/۲۶ ^b	۱۹۰۶/۴۳ ^e	۱۵۳۱/۳۱ ^h	۱۳۰۶/۴۲ ^k	قدس
۲۶۰۵/۰۴ ^a	۲۰۵۸/۹۲ ^d	۱۷۱۸/۹۲ ^f	۱۴۸۶/۲۰ ⁱ	مهدوی

تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک با آزمون LSD در سطح ۵٪ معنی‌دار است.

با توجه به جدول ۶ مشاهده می‌شود که در سطوح مختلف جایگزینی دو رقم تریپتیکاله، نان فاقد آرد تریپتیکاله (نان شاهد) کمترین و نان حاوی ۱۰ درصد سورنتو بیشترین میزان مقاومت برشی را در یک زمان برابر دارا می‌باشند. با توجه به نتایج آزمون‌های شیمیایی و فارینوگرافی مشاهده می‌شود که در بین آردهای گندم و تریپتیکاله مورد آزمون، آرد تریپتیکاله سورنتو نسبت به سایر آردها دارای کمیت و کیفیت گلوتن و نیز درصد جذب آب پایین‌تری می‌باشد. در نتیجه در اثر جایگزینی آن با آرد گندم میزان بیاتی نان بیشتر افزایش می‌یابد.

جدول ۶- مقایسه میانگین آثار متقابل سطوح جایگزینی آردهای تریپتیکاله و زمان‌های مختلف نگهداری بر مقاومت برشی بافت نان

مقاومت برشی (گرم بر سانتی‌متر مربع)				سطوح جایگزینی دو رقم تریپتیکاله
۷۲	۴۸	۲۴	صفر	
۲۳۲۰/۹۷ ^e	۱۷۹۱/۴۳ ^j	۱۴۴۸/۷۰ ^o	۱۲۴۰/۵۸ ^t	صفر (شاهد)
۲۴۰۰/۰۲ ^d	۱۸۶۸/۲۳ ⁱ	۱۵۱۹/۱۰ ⁿ	۱۲۹۸/۱۰ ^s	۵ درصد مورنو
۲۴۳۳/۲۹ ^c	۱۹۲۹/۷۷ ^h	۱۵۷۵/۱۲ ^m	۱۳۴۴/۶۹ ^r	۵ درصد سورنتو
۲۴۶۵/۹۶ ^b	۱۹۴۲/۷۹ ^g	۱۵۹۴/۰۴ ^l	۱۳۶۲/۷۴ ^q	۱۰ درصد مورنو
۲۵۱۱/۲۵ ^a	۲۰۱۸/۲۰ ^f	۱۶۵۰/۲۸ ^k	۱۴۱۳/۹۹ ^p	۱۰ درصد سورنتو

تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک با آزمون LSD در سطح ۵٪ معنی‌دار است.

جدول ۷ نشان می‌دهد که میزان بیاتی نان‌های تهیه شده از ارقام مختلف گندم در اثر جایگزینی آردهای تریتیکاله در دو سطح ۵ و ۱۰ درصد به طور معنی‌داری افزایش پیدا کرده است. این نتیجه، با یافته‌های تسن و همکاران (۱۹۷۳) که گزارش کردند نان‌های تریتیکاله حتی با وجود استفاده از مواد بهبود دهنده در قیاس با نان‌های گندم سریع‌تر بیات می‌شوند، هماهنگی دارد. تسن و همکاران اعتقاد داشتند که حجم و ساختمان نسبتاً "مترکم نان‌های تریتیکاله دلیل است. آنها همچنین عنوان کردند که اختلاف در ترکیبات شیمیایی آردهای گندم و تریتیکاله می‌تواند دلیل دیگر این پدیده باشد [۲۳]. یکی از این اختلافات با توجه به یافته کلاسن و هیل (۱۹۷۱)، ضریب رسوب بالاتر آمیلوز تریتیکاله در مقایسه با آمیلوز گندم است [۱۰]. لورنز (۱۹۷۴) نیز گزارش کرده است که نان‌های تهیه شده از تریتیکاله به علت پایین بودن ظرفیت جذب آب نشاسته تریتیکاله، در مقایسه با نان‌های گندم سریع‌تر رطوبت خود را از دست داده و خشک می‌شوند [۱۱].

در مجموع رقم مورد استفاده نقش مهمی در کیفیت نان دارد، به طوری که در میان ارقام گندم و تریتیکاله مورد مطالعه، گندم رقم روشن و تریتیکاله رقم مورنو دارای بالاترین کیفیت نانواپی می‌باشند. به علاوه با توجه به نتایج این تحقیق، می‌توان از بین اختلاط‌های تهیه شده، اختلاط حاوی ۹۵ درصد آرد گندم روشن و ۵ درصد آرد تریتیکاله مورنو را به عنوان اختلاط بهینه انتخاب نمود. چون این اختلاط در قیاس با سایر اختلاط‌ها و نیز نسبت به آرد گندم قدس و آرد گندم مهدوی دارای خصوصیات رئولوژیکی بهتری است (جدول ۳). به علاوه نان حاوی ۹۵ درصد آرد گندم روشن و ۵ درصد آرد تریتیکاله مورنو در مقایسه با نان‌های تهیه شده از سایر اختلاط‌های آرد گندم و تریتیکاله دارای کمترین میزان بیاتی بوده و حتی در مقایسه با نان‌های تهیه شده از آرد گندم قدس و آرد گندم مهدوی میزان بیاتی کمتری دارد (جدول ۷).

جدول ۷- مقایسه میانگین آثار متقابل ارقام مختلف گندم و سطوح مختلف جایگزینی دو رقم تریتیکاله بر مقاومت برشی بافت نان

مقاومت برشی (گرم بر سانتی‌متر مربع)					رقم گندم
۱۰ درصد سورنتو	۱۰ درصد مورنو	۵ درصد سورنتو	۵ درصد مورنو	صفر (شاهد)	
۱۷۰۲/۹۰ ^k	۱۶۵۴/۱۰ ^l	۱۶۴۱/۶۰ ^m	۱۵۷۲/۷۴ ⁿ	۱۴۹۹/۳۱ ^o	روشن
۱۹۰۵/۵۹ ^e	۱۸۵۳/۱۸ ^g	۱۸۱۸/۱۲ ^h	۱۷۹۱/۱۶ ⁱ	۱۷۲۸/۲۹ ^j	قدس
۲۰۸۶/۸۰ ^a	۲۰۱۶/۸۷ ^b	۲۰۰۲/۴۳ ^c	۱۹۵۰/۲۰ ^d	۱۸۷۳/۶۶ ^f	مهدوی

تفاوت میانگین‌های دارای حروف غیرمشترک با آزمون LSD در سطح ۵٪ معنی‌دار است.

سپاسگزاری

در پایان از همکاری‌های آقایان ردانی‌پور و مولایی و نیز خانم مهندس شفیعی، کارشناس آزمایشگاه گروه علوم و صنایع غذایی دانشگاه شیراز، در

طول انجام این تحقیق تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع مورد استفاده

- [۱] رجب زاده، ن. ۱۳۸۲. تکنولوژی نان. انتشارات دانشگاه تهران.
- [۲] ناصری، ا. ۱۳۸۱. ارزیابی خصوصیات شیمیایی و نانوایی و اریته‌های غالب گندم استان فارس و ارائه نسبت مناسبی از آرد این گندم‌ها برای تولید نان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز.
- [3] American Association of Cereal Chemists. 2003. Approved Methods of the AACC, St. Paul MN.
- [4] Berry, C. P., Dappolonia, B. L., and Gilles, K. A. 1971. The characteristics of triticale starch and its comparison with starches of rye, durum, and HRS wheat. *Cereal Chem.* 48: 415-426.
- [5] Beveridge, T., Toma, S., and Nakai, S. 1974. Determination of SH- and SS- groups in some food proteins using ellmans reagent. *J. Food Sci.* 39: 49-51.
- [6] Doxastakis, G., Zafiriadis, J., Irakli, M., Marlani, H., and Tananaki, C. 2002. Lupin, soya and triticale addition to wheat flour doughs and their effect on rheological properties. *Food Chem.* 77: 219-227.
- [7] Haber, T., Seyam, A. A., and Banasik, O. J. 1976. Rheological properties, amino acid composition, and bread quality of hard red winter wheat, rye, and triticale. *Bakers Digest.* 50: 24-27.
- [8] Horlein, A. J., and Valentine, J. 1995. Triticale (X *Triticosecale*). PP. 187-225. In: J. T. Williams (Ed), *Cereals and Pseudocereals*, Chapman and Hall, London.
- [9] Juneja, P. K., Kawatra, B. L., and Bajaj, S. 1980. Nutritive value of triticale and the effects of its supplementation to wheat and bengal gram (*Cicer arietinum*) flour. *J. Food Sci.* 45: 328-330.
- [10] Klassen, A. J., and Hill, R. D. 1971. Comparison of starch from triticale and its parental species. *Cereal Chem.* 48: 647-654.
- [11] Lorenz, K. 1974. Triticale: a promising new cereal grain for the baking industry? *Bakers Digest.* 48: 24-32.
- [12] Lorenz, K. 1974. The history, development and utilization of triticale. *CRC Critical Rev. Food Technol.* 5: 175-280.
- [13] Macri, L. j., Ballance, G. M., and Later, E. N. 1986. Factors affecting the breadmaking potential of four secondary hexaploid triticale. *Cereal Chem.* 63: 263-267.
- [14] McDermott, E. E. 1980. The rapid non-enzymic determination of damaged starch in flour. *J. Sci. Food Agric.* 31: 405-413.
- [15] Naeem, H. A., Darvey, N. L., Gras, P. W., and Macritchie, F. 2002. Mixing properties, baking potential, and functional changes in storage proteins during dough development of triticale-wheat flour blends. *Cereal Chem.* 79: 332-339.
- [16] Pena, R. J., and Amaya, A. 1992. Milling and bread making propertise of wheat-triticale grain blends. *J. Sci. Food Agric.* 60: 483-487.
- [17] Pomeranz, Y. 1978. *Modern Cereal Science and Technology*. VCH Publishers, NY.
- [18] Saldivar, S. O., Flores, S. G., and Rios, R. V. 2004. Potential of triticale as substitute for wheat in flour tortilla production. *Cereal Chem.* 81: 220-225.
- [19] Seguchi, M., Ishihara, C., Yoshino, Y., Nakatasuka, K., and Yoshihira, T. 1999. Breadmaking properties of triticale flour with wheat flour and relationship to amylase activity. *J. Food Sci.* 64: 582-586.
- [20] Syed, R. A., and Macdonald, C. E. 1974. Amino acid composition, protein fractions and baking quality of triticale. PP. 137-149. In: C. C. Tsen (Ed.), *Triticale: First Man-Made Cereal*, AACC, St. Paul, MN.
- [21] Tohver, M., Kann, A., Taht, R., Mihhalevski, A., and Hakman, J. 2005. Quality of triticale cultivars suitable for growing and breadmaking in northern condition. *Food Chem.* 79: 125-132.
- [22] Tsen, C. C. 1974. Bakery products from triticale flour. PP. 234-242. In: C. C. Tsen (Ed.), *Triticale: First Man-Made Cereal*, AACC, St. Paul, MN.
- [23] Tsen, C. C., Hoover, W. J., and Farrell, E. P. 1973. Baking quality of triticale flours. *Cereal Chem.* 50: 16-26.
- [24] Unrau, A. M., and Jenkins, B. C. 1964. Investigations on synthetic cereal species. milling, baking and some compositional characteristics of some "triticale" and parental species. *Cereal Chem.* 41: 365-375.

- [25] Varughese, G., Pfeiffer, W. H., and Pena, R. J. 1996. Triticale: a successful alternative crop. *Cereal Foods World*. 41: 474-482.
- [26] Welsh, J. R., and Lorenz, K. 1974. Environmental effects on utilization and agronomic performance of Colorado-grown triticales. PP. 252-260. In: C. C. Tsen (Ed.), *Triticale: First Man-Made Cereal*, AACCC, St. Paul, MN.
- [27] Williams, P.C., Kuzina, F. D., and Hlynka, I. 1970. A rapid colorimetric procedure for estimating the amylose content of starches and flours. *Cereal Chem.* 74: 411-421.